

Највисока победа ФК Оникс има со Хадук од Брвенце со 10:0 и со Работник од Тетово, со 7:0 , а имало и други натпревари со високи ракометни резултати.

Највисок пораз Оникс има со Љуботен и Текстилец од Тетово, и тоа со 8:0 со Љуботен и со 10:3 со Текстилец.

Најсрамен натпревар кога, на игралиштето Певчина во Лешок се стапаа играчи и гледачи од Лешок и од Теарце. Нема никогаш да ја заборавам големата тепачка што настана кога играа ФК Оникс и ФК Бистрица од Теарце. При крајот на играта поведе Бистрица со 2:1. Се стапаја братругедот Tome Крстевски Штица и Борис Коцевски Софро и Мирко Кироски Скуко и Васко Стојановски Шуље, а се бркаа и се тепаа и по ливадите и други играчи и гледачи. Некои земаа стапови и колови да се тепаат. Значи, до таму беше наелектрисана атмосфера, што дојде и до масовно тепање на лешани и теарчани. Тогаш теренот на домаќинот Лешок беше суспендiran и неколку недели Оникс за казна играше во Гостивар.

Најинтересен гол е голот даден од корнер од Петко Петрушевски со шутирање фелш и топката сама влезе во голот. Петко Петрушевски два-три голови постигна на овој начин. Овие голови беа на исти начин како и вториот гол на Артим Шаќири кој го даде шутирајќи од корнер со фудбалската репрезентација на Англија, на натпреварот Англија-Македонија.

Се обидов за неколку играчи да напишам некои особини и карактеристики, кои сум ги запаметил, при ова, им се извинувам на играчите кои нема да ги спомнам во ова поглавие, бидејќи многу од играчите се споменати во други поглавија од книгата или едноставно не сум запаметил за некои лица:

Борис Форчевски Цинцар беше одличен голман во Оникс, а кога играше за Оникс повеќе пати играше напред и беше многу брз и напаѓаше како фурија и даваше многу голови. Борче просто беше назадржлив. Борче играше за ФК Тетекс од Тетово и беше одличен играч. Тогаш Тетекс играше во втора лига. Борче со жена му Менка имаја две ќерки Лидија и Светлана и двете играа одбојка во Љуботен од Тетово. Светлана како одбојкарка је прогласена спортист на Тетово. Борче млад почина. Бог да го прости.

Драго Војновски Диџи смилено и полека, ама интелигентно дриблаше и играше одбрана како центархалф, а играше за Југохром Јегуновце и Југококта Ѓорче Петров. Раско Аврамовски Каша играше смилено и тактички добро и играше за Рудар и Југококта од Ѓорче Петров, Југохром од Јегуновце и Тетекс дт Тетово, како и неговиот брат Љупчо Аврамовски Каша кој играше во Југококта Ѓорче Петров и Љуботен Тетово.

Круме Чоловски син од Милан милиционерот играше многу убаво и дриблаше добро и даваше голови. Откога се преселија во Струга и Охрид покрај за ФК Оникс од Лешок, Круме игра и за ФК Охрид, Емин Дураку, Струшко Поле, Македонија од

Вранештица и Работник од Враниште. Овие податоци ми ги кажа брат му Борис Чоловски, кој живее во населбата Бејбунар во Охрид.

Спасо Кировски -Скуко, десно крило. Многу убаво дриблаше и беше како цонглер со топката,просто како да имаше магнет во нозете. Спасо беше најголем фудбалски талент во Лешок од сите генерации, но, желбата за студирање медицина го одврати од фудбалот. Спасо го бараа во ФК Тетекс и ФК Вардар, но, нажалост не отиде да игра, а сигурно е дека ќе имаше блескава кариера.

Раско Мирчевски - Гуља беше многу добар центархалф и играше и во одбрана. Раско играше фудбал за Оникс и Тетекс, а играше и одбојка за ОК Лешок, Тетекс и Јуботен. Од сите Лешани Раско е единствен од Лешок, кој работи професионално како спортски работник. Работи како тренер и со млади и со стари во Оникс, Тетекс и Јуботен. Се пензионира како тренер, но, и денес активно работи и е присатен кај што е спортот.

Мирко Симјановски-Скуко, стабилен,брз и смирен играч, кој играше во напад како крило.

Боре Глигуртовски-Глугур играше центарфор. Технички многу убаво играше, не беше многу брз, многу интелигентно дриблаше и давааше голови. Боре Глигуртовски се сели во Скопје и е наставник во ОУ Страшо Пинџур во Новоселки пат и се пензионира таму. Боре, толку многу го сака фудбалот и Лешок и во подрумот од куќата ги чува копачките на сите играчи, ги поправа, крампоните, пенчиња, ги мачка со боја др. Боре игра како центарфор, центар халф, халф и е еден од најголемите фудбалери кои го афирираа ФК Оникс од Лешок.

Павле Божиновски- Стамат беше многу брз и оштар и играше во одбрана.

Петко Ристовски-Карапанца, играше во одбрана и беше многу цврст, а и беше брз кога играше во напад.

Крсто Тодоровски- Гутен играше халф и беше добар дриблер и ги спојуваше одбраната и нападот, со што Оникс беше јака екипа.

Томе Ѓорѓевски -Вардар беше многу брз, а едно време беше и тренер на Оникс.

Велико Стојчевски-Коко, јак играч, кој игра како голман и како бек во одбрана за Оникс и Агропромет, Јелак од Тетово. Како студент во Воената академија во Белград игра и за Академец Белград, 14 Октобар Крушевач, Косаница Куршумлија и ФК Тиквеш Кавадарци. Едно време игра и ракомет.

Перко Ристовски -Чичка играше цврсто и сигурно во одбрана и играше за Јуботен.

Мирко Коцевски- Лазоф играше за ФК Оникс и ФК Работник от Тетово и за ОК Лешок.

Ане Поповски -Генто беше многу талентиран дриблер и играше за Оникс и Југохром.

Дракче Коцевски -Софро игра кратко фудбал и одбојка.

Раде Ристовски-Чалам, ми е генерација и кратко играше фудбал, потоа замина во Германија на работа. Раде има син Христијан, кој тренирал и играл во некој фудбалски клуб во Минхен.

Ане Василевски, не играл за ФК Оникс, но, како дете учеше во Лешок и две генерации беше пред мене. Ане Василевски живееја во зградата на општината под Школото. Многу пати заедно сме играле топка со Ане, со брат му Јове, потоа со Трајче и Томе Стојановски, кои, исто така, живееја во Општината. Со Ане беа генерација брат ми Мирко, потоа братучедот Ладе Спироски и компиите Благо, Оље и Боре Деспотовски, Гоко Ковачевски, а заедно се дружевме и игравме и со компиите Душан Божиновски, Коло Ристовски, Боре Вељановски и други деца од Лешок. Ане учеше,